

Professor Dich foreslår som et alternativ, at ligestillingen finder sted på et lavere kompensationsniveau — indførelse af karensdage og mindre end 100 pct.'s dækning for alle grupper. Det vil betyde, at funktionærers og tjenestemænds retsstilling skal forringes, hvilket efter Dich's opfattelse muligvis kan lade sig gøre mod en forbedring i årslønnen for disse grupper.

Socialministeriet finder ikke, at forslaget kan danne grundlag for overvejelser om at forringe stillingen under sygdom for de store grupper, navnlig funktionærer og tjenestemænd, der allerede har erhvervet ret til fuld løn under sygdom, men at man tværtimod må fortsætte bestræbelserne for, at alle kan opnå fuld dækning af indtægtstab, og at forslaget er et meget væsentligt skridt i denne retning.

Spørgsmål 65:

Så vidt det er udvalget bekendt, har der været uventede svingninger i udgifterne til dagpenge efter gældende lov. Hvorledes har disse svingninger været, og er de taget i betragtning i forbindelse med de i nærværende lovforslag indeholdte udgiftsskøn?

Svar:

I oktober 1969 forhøjedes dagpengenes maksimum fra 50 kr. til 67,50 kr. pr. dag i 6 dage pr. uge. Som følge heraf voksede udgiften til sygedagpenge fra ca. 440 mill. kr. i 1969/70 til ca. 660 mill. kr. i 1970/71. I finanslovforslaget for 1971/72 blev udgifterne til dagpenge derfor skønnet til ca. 660 mill. kr. De faktiske udbetalinger af dagpenge i 1971/72 har imidlertid vist, at den reelle udgift snarere bliver af en størrelsesorden på ca. 620 mill. kr. Formindskelsen af udgiften skyldes formentlig den mere og mere utilstrækkelige dækning, der kan opnås ved de gældende regler om dagpenge, og det må som følge deraf antages, at den elimineres ved forhøjelse af satserne, hvorfor der ved beregninger ikke er taget hensyn til denne ændring i udgiften.

Spørgsmål 66:

I forbindelse med svaret på spørgsmål 65 bedes oplyst, til hvilket beløb man havde anslået merudgiften ved forhøjelsen af dagpengesatsen i 1969.

*) Se side 101-104.

Svar:

Ved de i 1969 gennemførte forhøjelser af dagpengesatserne og forlængelsen af dagpengeperioden blev det anslået, at den samlede merudgift herved ville andrage ca. 120 mill. kr. årligt.

Spørgsmål 67:

Under forudsætning af at der ikke i EF-landene findes karenstidsbestemmelser vedrørende sygedagpenge — med deraf følgende stort antal sager — bedes oplyst, hvorledes dagpengene administreres.

Svar:

Det kan oplyses, at samtlige EF-lande har karenstidsbestemmelser i de almindelige regler om dagpenge.

Det må understreges, at dette gælder de almindelige regler om dagpenge. På begrænsede områder og endvidere efter kollektive overenskomster findes der bestemmelser, hvorefter der udbetales dagpenge fra 1. sygedag.

Det har ikke været muligt på den tid, der har været til rådighed, at fremskaffe nærmere oplysninger om den administrative praksis på disse mere begrænsede områder uden karenstidsbestemmelser inden for EF-landene.

Spørgsmål 68:

Udvalget udbeder sig i notatform hovedpunkterne i de svenske og norske dagpengeordninger. Såfremt der måtte foreligge vedtagne, men endnu ikke ikrafttrådte ordninger, må beskrivelsen vedrøre disse.

Svar:

For så vidt angår den svenske ordning henvises til vedlagte redegørelse „hovedtræk i den svenske sygepengeordning“.*)

Redegørelsen svarer til den redegørelse, der er optrykt som bilag 17 til socialreformkommissionens 1. betænkning af 1969 med de ændringer, der er sket siden betænkningens afgivelse.

For så vidt angår den norske ordning bemærkes, at der er sket en del ændringer i forhold til redegørelsen i socialreformkommissionens betænkning (bilag 16), hvorfor det har været nødvendigt at anmode om bistand fra Rikstrygdeverket i Oslo.